

בשלות פוליטית

וישלי וובנובי

שבועיים עברו מאז שבעקבות נצחוננו בפריימריס בליכוד החליט בנימין נתניהו לחסל את פייגלין ואת תנועת מנהיגות יהודית. בעקבות מסיבת העיתונאים של פייגלין ולאחר ישיבת המרכז בה עלה להצבעה התיקון שהציע נתניהו, אציע מבט מסכם על המערכה, שלדעתי הסתיימה בניקוד 3.5:0 לטובת פייגלין. על שלושת (וחצי) הנקודות של פייגלין ומנהיגות יהודית בשבועות האחרונים:

הניצחון הראשון שלנו הוא בכך ש"מנהיגות יהודית" נשארה בליכוד. תקוות יריבינו הפוליטיים והאידיאולוגיים לכך שיצליחו לסלק אותנו מהמפלגה או שיעזבו אותה בעצמנו, נכזבו. גם ביבי, נאלץ להודות באופן מפורש שהתיקון שלו אינו מכוון כנגד פייגלין ואנשיו. אנו נשארים במפלגה וחלקנו בבחירות לרשימת הליכוד יתבטא בכך שנתמוך בחברי כנסת שהצביעו נגד ההתנתקות. בעזרת ה' ובעזרתנו הם יקבלו ייצוג נכבד ברשימת הליכוד לכנסת. אנו מקווים גם כי מיכאל פואה, איש "מנהיגות" יימנה עליהם. "מנהיגות יהודית" תוסיף ותשמש מוקד משיכה אידיאולוגי שייתן סיבה טובה לנבחרי הליכוד להישאר נאמנים לא".

הניצחון השני הוא בכך שמשה פייגלין לא רק יישאר בליכוד אלא יישאר גם בעל זכות להיבחר לתפקיד יו"ר התנועה. עיקר המהלך המניפולטיבי של בנימין נתניהו נגד פייגלין היה חסימת דרכו של פייגלין להנהגה בליכוד לאחר הישגיו בבחירות לפריימריס. המהלך של נתניהו כלל ניסיון לדמוניזציה אישית של פייגלין. המטרה הייתה להציב אותו, כפעיל ציבור, מחוץ לגבולות החוק והליכוד. מובילי המהלך האנטי-פייגליני

בליכוד ניסו בעזרת הסמכות והכוח של היו"ר הנבחר להביא להשתקת התמיכה וההגנה להן זכה פייגלין מצד חברים מרכזיים ומשפיעים בליכוד. הם הצליחו בכך חלקית - ראינו שורת אנשים שנשבעו לנו אמונים אשר נפלו במלכודת והצטרפו לקמפיין ההכפשה. אולי מוטב שכך - גילינו בזמן את אופיים האמיתית. אך מן הצד השני ראינו את גבורתם והגינותם של אלה מחברי המרכז ומנהיגי התנועה אשר עמדו לצד הצדק והגנו עלינו גם בזמנים הקשים. חלקם אינם מסכימים עם "מנהיגות יהודית" בסוגיות אידיאולוגיות שונות והם מנהלים עמנו ויכוחים לעיתים קרובות, אך זהו דיון פנימי של חברי ליכוד והוא מעיד באופן הטוב ביותר על כך שמנהיגות יהודית היא עתה חלק בלתי נפרד מהליכוד, ופייגלין הוא אחד האידיאולוגים, ובדיעבד גם המנהיגים המרכזיים של התנועה.

ושלישית: במאבק זה, שהיה קשה יותר מהמאבק נגד שרון - דווקא מכיוון שמדובר הפעם באנשים הקרובים לנו יותר מבחינה אידיאולוגית - הפגינה מנהיגות יהודית את בשלותה כתנועה פוליטית, והראתה שהאינטרסים של תנועת הליכוד ושל האידיאולוגיה חשובים לנו יותר מאשר אמביציות אישיות. פייגלין הוריד את מועמדתו ואפשר לנתניהו לרדת מעץ האשוח המקושט שעליו טיפס. כאן הוכיח פייגלין את כישלון הטיעון העיקרי נגדו - טיעון הקיצוניות הפוליטית. היכולת לוותר על האמביציות האישיות שלו למען המטרות ארוכות הטווח של תנועתו היא בהחלט הוכחה לבגרותו ויושרו הפוליטיים. ולבסוף, מה שקראתי לו "חצי הניצחון": אין זה סוד שמשה פייגלין הציג את מועמדתו לכנסת תחת לחץ חברי מנהיגות יהודית. סביב הנושא התנהלו ויכוחים בינו לבין אנשיו. בדיעבד אנו רואים כי פייגלין הוא שצדק. היעדרותו ממרוץ ההתמודדות לכנסת תעניק ל"מנהיגות יהודית" משאבים להתרכז במטרות ראשיות ובכיוונים ארוכי טווח, וכמו כן תביא להקטנת החיכוך עם המועמדים האחרים, והכנת הקרקע לשיתוף פעולה מוצלח עימם בהמשך.

אני סבור כי מהמאבק הזה יצאו גם "מנהיגות יהודית" וגם משה פייגלין מחוזקים יותר ובשלים יותר. דרך ארוכה לפנינו אל המטרה, ולא תמיד היא חלקה - יש שמתחזים הכישלונות לניצחונות פומפוזיים ולעיתים - דווקא מה שנדמה ככישלון הוא הניצחון האמיתי.

את האלוקים אני ירא'

תמליל דברי משה פיגלין במסיבת העיתונאים שקיים השבוע

שלום לכולם. הרשו לי לחלוק אתכם ארבע מילים מאוד משמעותיות שקראנו אתמול בפרשת השבוע, ושנחרתו בליבי משחר נעורי. "את האלוקים אני ירא" - אומר לפתע השליט המצרי הכל יכול לאחים המופתעים. הם עדיין לא יודעים שמדובר באחיהם יוסף. הם רועדים מפחד, מה יהיה? יוסף עוד לא מגלה להם מי הוא - אבל דבר אחד בסיסי הוא כן אומר להם. אני לא סתם איזה פוליטיקאי רגיל שאין לו אלוקים. אתם יכולים להירגע, אתם בידיים טובות, יש לי אלוקים. "את האלוקים אני ירא". רבותי זהו סוג ההנהגה שמדינת ישראל זקוקה לו.

מנהיגות שיש לה אלוקים. ואני מודיע לכם שכל עוד הדבר תלוי בי, אמשיך ואתמודד על הנהגת המחנה הלאומי כדי ליצור למדינת ישראל מנהיגות שכזו. את האלוקים אני ירא ואני מקווה שלא את אף אחד אחר. כל הדיבורים כאילו התכופפתי בפני איזה שהוא לחץ או עסקה הם דיבורי הבל. אני עושה אך ורק מה שלפי דעתי מקדם את המטרה שהיא מנהיגות יהודית לישראל. התמודדתי לראשות הליכוד למרות כל הלחצים וכנגד כל הסיכויים. אמשיך כל העת לבנות את האלטרנטיבה המאמינה ואתמודד בכל הזדמנות על הנהגת התנועה.

אבל הנושא שעומד על הפרק עכשיו אינו ראשות התנועה אלא חברות בכנסת מטעמה. אין זה סוד שבעניין זה אני הרבה פחות נחרץ. דיונים רבים קיימתי עם חברי בשנים האחרונות, בהם טענתי כי תהיה זו טעות מצידי להיכנס בשלב מוקדם מדי לכנסת. הריבון בישראל אינו העם ונבחריו אלא הב"ץ ומערכות בלתי נבחרות אחרות הנשענות עליו. הריבון האמיתי כבר ידאג לכך, שאם הצבעת שמאל, תקבל שמאל - ואם הצבעת ימין תקבל עוד יותר שמאל. אינני מחפש כסא בכנסת ונאומים חוצבי להבות, אלא שינוי כוון מהותי. אני חושש מאוד שבהיותי בכנסת אעבור את התהליך שעברו כל מפלגות הימין והדתיים, אהפוך למעשה לחלק מן הבעיה, אתן את המסווה הדמוקרטי כביכול לרודנות הישראלית ה"נאורה". ברצוני להיכנס לכנסת כראש מפלגת השלטון הלאומית, עם לגיטימציה ציבורית רחבה לשינוי כיוון אמיתי. ברצוני להחזיר לעם את הריבונות שנשדדה ממנו, להחזיר לרוב היהודי בישראל - את המדינה שלו. חברי חשבו

אחרת, וסוכם שארשם כמועמד, ולאחר הבחירות לראשות הליכוד, נקבל את ההחלטה הסופית.

בבחירות לראשות הליכוד השגנו הישג נאה. קיבלתי כשליש מן הקולות שקיבל היו"ר הנבחר. מיד בירכתי מעל כל במה וציפיתי שהחל מאותו רגע יאחדו כל הכוחות מול המפלגות היריבות. לתדהמתי מה שהתחולל בשבועיים שחלפו מאז היה ההיפך הגמור. שבועיים ימים בוזזו לריק על מאבק חסר פשר. כינוסי מרכז חסרי תוחלת, דחיית הבחירות לרשימה לכנסת, כל זה כשלכולם ברורה הסיבה - ניסיון לחיסול אישי שלי.

למעשה הניסיון לחסל אותי בליכוד, סגר בפני את האפשרות שלא להתמודד, שכן אם איני רואי להתמודד לכנסת, גם איני רואי להתמודד על מה שבאמת חשוב בעיני - על הנהגת התנועה.

לשמחתי הבחיר יו"ר התנועה למי בדיוק הוא מתכוון. הוא מתכוון לגורמים פלייליים ולא לסגירת חשבונות עם יריבים אידיאולוגיים. אולם לא בכך תלויה החלטתי!

אני ממתין להחלטתו של השופט צבי כהן - שלא דבק בי קלון. מיד לאחר שזו תתקבל, כוונתי להסיר את שמי מרשימת המתמודדים על מקום ברשימת הליכוד לכנסת הבאה. אינני מעוניין בהתכתשות אין סופית בתוך סיעה שאינה מסוגלת כרגע לשנות כוון באופן מהותי. התכתשות שכזו תפגע בליכוד. במקום זאת אוסיף לעשות נפשות לרעיונותי, משוחרר מלחצי הכנסת. אוסיף ואבנה את כוחי לקראת ההתמודדות הבאה על ראשות התנועה.

אני מקווה שצעד זה יעצור באחת את מחול השדים וציד המכשפות שהיינו עדים לו בשבועיים האחרונים. בכל השבועיים האחרונים שמרתי על שתיקה מוחלטת. היה לי הרבה מה לומר מול כל המתקפות, אך מתוך אחריות לתנועה העדפתי לשתוק. אני קורא לחברי בליכוד להפנות מעתה את כל האנרגיות מן היריבויות הפנימיות לניצחון בבחירות.

אני מבקש לסיים בנימה אישית. עצוב היה לראות כיצד קומץ מירשי נרדפי הסזון, ניצולי אלטלנה, ומוחרמי מפא"י ההיסטורית - מאמצים נגדי, בדיוק את אותן השירות בהן נרדפו הוריהם. ביום בו מודיעים ראשי מערכת הביטחון על יכולתה הגרעינית של איראן, הכותרות הראשיות הן שנתניהו החליט לסלק את פייגלין. ניהלתי מערכת בחירות מכובדת. לא תקפתי איש והבאתי את רעיונותי לבחירה דמוקרטית. אינני חושב שדרישה לחינוך יהודי, היא דרישה קיצונית המצדיקה שנאה שכזו. אינני חושב שרצון לחזרה אל ערכי המשפחה מצדיק דמוניזציה אנטישמית בסגנון - "הפייגלינים".

מדינת ישראל נמצאת בקריסה. בכדי להצילה אנו זקוקים למנהיגות שיש לה אלוקים. זאת משימת חיי וכל ההשמצות וכל המתקפות לא יעצרו אותי מלמלא את תפקידי בהקמת מנהיגות שכזו, למדינת ישראל.

בקרוב באתר של מנהיגות יהודית
www.manhigut.org

- ✓ מאמרים
- ✓ הקלטות
- ✓ ראיונות
- ✓ פעילויות קרובות
- ✓ עדכונים
- ✓ בדיקת מצב התפקדות
- ✓ אנשי קשר